

Dom wschodzącego słońca – Imperium

Przez czarne chmury zagląda już noc,
W łóżeczku mały chłopiec śpi,
Sen jakiś dziwny wykrzywił mu twarz,
Pod powiekami łza lśni
Wczoraj wieczorem dowiedział się on,
Że jest w Orleanie taki dom,
Wschodzącym słońcem nazwali go tam
I żyją w nim chłopcy jak on
W oknach są kraty przy drzwiach stoi stróż
I patrzy on wzrokiem ponurym
Na małych chłopców, więzienny ich strój,
Na ogolone ich głowy
Ale nadzieja nie zgaśnie w nich,
Mimo przeklętych murów cel,
Wschodzące słońce zabłyśnie im znów
I będą wolni jak on

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych